

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. přihrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

Č. j.: VS-140624-2/ČJ-2016-800040-INFZ

V Praze dne 21. října 2016

Jan Šinágl, nar. 9. prosince 1952
předseda
SODALES SOLONIS, z. s.
Bratří Nejedlých 335
267 53 ŽEBRÁK
ID datové schránky: qqfuvh3

Počet výtisků: 1
Výtisk č.: 1
Počet listů: 3 (oboustranně)

Datovou zprávou

ROZHODNUTÍ

Ředitel odboru správního Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky, příslušný orgán bezpečnostního sboru a správního úřadu a organizační složky státu Vězeňská služba České republiky, organizační jednotka Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky, jako subjektu povinného ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o svobodném přístupu k informacím“) poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti, v řízení ve věci žádosti o poskytnutí informace podané dle § 13 zákona o svobodném přístupu k informacím žadatelem Janem Šináglem, nar. 9. prosince 1952 (předseda SODALES SOLONIS z. s.), Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, a která byla doručena povinnému subjektu do datové schránky (b86abcb) dne 7. října 2016 a zaevidována pod spisovou značkou čj. VS-140624-1/ČJ-2016-800040-INFZ, na základě posouzení náležitostí učiněného podání, seznání skutkového a právního stavu a po správním uvážení,

rozhodl takto:

Žádost o poskytnutí informace se odmítá,

podle ustanovení § 15 odst. 1 a za použití ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, které povinnému subjektu umožňuje chránit tzv. podkladové informace.

Odůvodnění

Generálnímu ředitelství Vězeňské služby České republiky, jako orgánu státní správy, který má podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, povinnost poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti, bylo do datové schránky dne 7. října 2016 doručeno a jako čj. VS-140624-1/ČJ-2016-800040-INFZ zaevidováno podání předsedy spolku SODALES SOLONIS Jana Šinágl, nar. 9. prosince 1952, Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák („žadatel“), nadepsané jako „žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod“.

Předmětem podané žádosti byl požadavek na sdělení informací k záležitostem údajné, „hromadné skartace dokumentů zaměstnanců Vězeňské služby České republiky“. Konkrétně, v návaznosti a v reakci na článek publikovaný dne 3. října 2016 na str. 5 periodika LIDOVÉ NOVINY, se žadatel domáhal odpovědí na otázky ve znění:

- 1) „Byly skartovány dokumenty jen z let 2008 a 2014, nebo z let 2008 až 2014?,
- 2) O kolik dokumentů se celkem jednalo?,
- 3) Byly skartovány dokumenty jen řádových zaměstnanců VS ČR, nebo všech, tedy i Vaše?,
- 4) Podle jakého zákona, nebo Vašeho nařízení byly tyto skartace provedeny? Uvítám odkaz na zákon či př. nařízení GR VS ČR o nařízení skartace.“.

I.

Ve vedeném řízení povinný subjekt *a priori* seznal, že žádost předsedy spolku SODALES SOLONIS z. s., Jana Šinágla splňuje náležitosti podle § 14 zákona o svobodném přístupu k informacím; je z ní zřejmé, že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona, obsahuje jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu žadatele.

Pokud se jedná o v zákoně o svobodném přístupu k informacím, v jeho ustanovení § 14 odst. 2 obligatorně vyžadovanou náležitost zřejmosti, tedy, kterému povinnému subjektu je žádost určena, povinný subjekt v souladu s logikou věci akceptoval, že adresování žádosti k rukám generálního ředitele Vězeňské služby České republiky je dostatečně jasným a průkazným určením povinného subjektu.

II.

Povinný subjekt následně žádost posoudil z hlediska skutkového a právního stavu. Dospěl přitom k následujícím konstatováním a nálezům:

Právo na svobodný přístup k informacím náleží k ústavně zaručeným politickým právům. Základ právní úpravy představuje Listina základních práv a svobod, vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 2/1993 Sb. (dále „Listina“), která navazuje na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, jimiž je Česká republika vázána. Listina právo na informace věcně vymezuje v čl. 17 odst. 1, jako: „každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice států“.

Podle čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod jsou státní orgány a orgány územní samosprávy „povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti“, načež podmínky a provedení stanoví zákon.

Obecnou úpravu „práva na informace“ provádí zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, jenž upravuje jak základní podmínky, za nichž mají být informace poskytovány, tak upravuje podmínky přístupu k nim; podústavním

způsobem zajišťuje právo veřejnosti na informace, jež mají k dispozici státní orgány, orgány územní samosprávy, jakož i jiné subjekty, které legitimně rozhodují o právech a povinnostech občanů a právnických osob.

Tedy, jak vyplývá z ustanovení § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, „*povinnými subjekty, které mají dle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce*“.

Povinné subjekty lze rozčlenit do skupin a provést jejich systematickou kategorizaci. Za první, státními orgány jsou orgány moci zákonodárné, výkonné i soudní, za druhé, státními orgány jsou ústavní orgány státu zřízené Ústavou, za třetí, jsou jimi ústřední orgány státní správy zřízené „kompetenčním“ zákonem č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů; za čtvrté, působnost zákona o svobodném přístupu k informacím je založena pro územně samosprávné celky a jejich orgány, jak jsou zřízeny řadou zvláštních zákonů, upravujících vznik a působnost v určitých oblastech státní správy (orgány sociální podpory, správy sociálního zabezpečení, územní orgány stavební, školské, živnostenské apod.), a jedná se o veřejné instituce. Za páté, pojmem státní orgány se rozumí též ozbrojené nebo neozbrojené sbory.

Informací se podle § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 61/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění zákona č. 81/2005 Sb., a zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, provedené legální definice a pro účely zákona o svobodném přístupu k informacím rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, především obsah písemného záznamu na listině, nebo záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Jak poté plyne z ustanovení § 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, povinné subjekty poskytují informace na základě žádosti nebo zveřejněním.

Právo na svobodný přístup k informacím ale není absolutní. Již samotný zákon o svobodném přístupu k informacím stanoví několik omezení. Pokud se jedná o výčet důvodů pro omezení poskytnout informace (pro odmítnutí žádosti), jsou stanoveny zejména v ustanoveních § 2 odst. 3 a 4 nebo v ustanovení § 7 až § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) povinný subjekt „*může omezit poskytnutí informace, jde-li o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak, avšak pouze do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím*“; není přitom rozhodné, jestli novou informaci vytvořil sám povinný subjekt nebo třetí osoba.

III.

Dále povinný subjekt zjistil a má tím za prokázané, že na článek publikovaný dne 3. října 2016 na str. 5 periodika LIDOVÉ NOVINY s expresivním titulkem „*Kritizoval šéfy, poslali ho mimo službu*“ a perexem „*Jiří Středa upozorňoval na kontraverze v olomoucké věznicí*“.

Vedení mu nařídilo psychologické testy, u nichž neuspěl“, bylo už vedením Vězeňské služby České republiky reagováno - pokynem k prošetření celé záležitosti určenými odbornými zaměstnanci Vězeňské služby České republiky.

Ke dni vydávání tohoto rozhodnutí závěry šetření domnělé „hromadné skartace dokumentů zaměstnanců Vězeňské služby České republiky“, které jsou i meritem žádosti o informace, jak byla podána Janem Šináglem, povinný subjekt nemá k dispozici.

V daném případě, za situace dané neskončeným šetřením záležitosti, jak ji naznačuje článek publikovaný dne 3. října 2016 (LIDOVÉ NOVINY), je tak evidentní, že žádosti o poskytnutí informací nemohlo být povinným subjektem vyhověno proto, že tomu brání ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, umožňující chránit podkladové informace.

IV.

Na základě shora vyjádřeného organizační složka státu Vězeňská služba České republiky, organizační jednotka Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky, subjekt povinný ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti, proto rozhodl, jak ve výroku vyjádřeno jest.

Povinný subjekt dospěl k závěru, že jsou bezvýhradně naplněny důvody pro neposkytnutí informací, spočívající ve skutkovém stavu, kdy jsou žadatelem vyžadovány nové (v této chvíli stále ještě podkladové) informace, které vznikly a vznikají při přípravě rozhodnutí v rámci povinného subjektu. A není rozhodné, zda novou, potažmo, podkladovou informaci pro závěr v šetřené věci vytváří sám povinný subjekt nebo popřípadě jiná (třetí) osoba.

Dlužno doplnit, že výkladem, co se rozumí pod pojmem „rozhodnutí povinného subjektu“, dospěl povinný subjekt po provedeném správním uvážení k přesvědčení, že za rozhodnutí lze považovat v podstatě „jakékoli“ rozhodnutí, nikoliv jen rozhodnutí učiněné například podle správního řádu.

Pro posuzovanou žádost a skutkový stav věci to znamená, že oním rozhodnutím povinného subjektu by měl být teprve výstup z probíhajícího prošetřování novinářského upozornění na postup ohledně údajné „skartace dokumentů zaměstnanců Vězeňské služby“.

Odmítnutí žádosti o informace (vyžadované pod bodem 1. až 4. v textu žádosti) na základě právní úpravy provedené v ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím a s odkazem na smysl právní úpravy provedené ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, s odkazem na jeho výklad a včetně odůvodnění povinným subjektem zvoleného postupu, se má za konformní s respektovanou judikaturou (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2013, č. j. 11 A 149/2012-63).

Patří se v této souvislosti ještě akcentovat, že povinný subjekt zamítavým rozhodnutím podle ustanovení § 15 odst. 1 a za použití ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, které povinnému subjektu umožňuje chránit podkladové informace, se přiklonil též k názoru, že zveřejnění dokumentů (informací) ještě před rozhodnutím ve věci by jednak devalvovalo zodpovědnou a náročnou práci prošetřovatelů, rovněž tak by bylo lze je mít i za nežádoucí únik informací, způsobilý přivodit ohrožení nebo dokonce zmaření účelu šetření jako takového. Tomuto názoru svědčí i žadatelův záměr, který je výslovně

deklarován: s probíhajícím šetřením by měla být prostřednictvím zveřejnění seznámena široká veřejnost.

Výrok a jeho odůvodnění tak vhodno uzavřít tím, že povinný subjekt v posuzované věci zcela dostal taktéž požadavku Ústavního soudu (*Nález Ústavního soudu IV. ÚS 1684/11 ze dne 31. července 2013*), kdy Ústavní soud jednoznačně zdůraznil, že „*naplnění podmínky nezbytnosti omezení základního práva jednotlivce na informace vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, je nutné zkoumat v každé jednotlivé věci podle okolností konkrétního případu*“.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání. Odvolání se podává k nadřízenému správnímu orgánu, Ministerstvu spravedlnosti, a to prostřednictvím prvoinstančního povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí.

Jaroslav Bauer

z pov. ředitel odboru správního
Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky
v z. Mgr. Alice Hladíková

Za správnost: JUDr. Miroslav Bělecký

Ověřovací doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Ověřuji pod pořadovým číslem **90218056-144891-161021125426**, že tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické, skládající se z **6** listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Zajišťovací prvek: **Kulaté úřední razítko**

Ověřující osoba: **Kateřina Oktábcová**

Vystavil: **Vězeňská služba České republiky**
Pracoviště: **Vězeňská služba České republiky**
V Praze dne 21.10.2016

90218056-144891-161021125426